

OKAMIEĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a oraz e jasne.

inf okamieć. ◇ [*con* 3 *sg f* by okamiała.]

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVI* (ten sam przykład) – XVII w.

Stać się twardym jak kamień: przen: stać się niewrażliwym w znoszeniu cierpień i nieszczęść; obdurescere Mącz, Cn; callum obducere, concallescere, duritiem induere, durari, indurescere, occallescere, percallere Cn:

okamieć w czym: Obdurescere in patientia, Okámieć w cierpliwości Mącz 284b.

[*okamieć naprzeciw czemu: A przesto proszanczye mili panye abi [...] moya dvsza tak sye wmylosz twoją wpogyla, izbi naprzeczyw wszelyaky przygodzie dostatecznye okamyala ModlKobiet 16v.*]

Formacje współrdzenne cf KAMIENIEĆ.

Cf [OKAMIAŁY]